

[Jytte Hilden]

dyrtidsregulering. Det er næppe nogen hverken rigtig eller holdbar argumentation, der lægges frem i bemærkningerne. Det, som har givet forbedringer for pensionerne, er Socialdemokratiets fingeraftryk fra forliget om finansloven 1988. De Radikale har aldrig kunnet lide disse forbedringer. Det er ikke nogen hemmelighed. Men derfra og til at lave denne gang statistisk fusk er der faktisk meget langt.

Det er vigtigt, når man via forhandlinger og kompromiser når et resultat, at dette resultat så også respekteres af en ny regeringsdannelse. Det er, hvad De Radikale har gjort på andre områder, f.eks. slugt kameler vedrørende Storbælt. Det burde man også gøre i forbindelse med fingeraftrykkene.

Men De Radikale med socialministeren i spidsen har tilsyneladende brugt mange kræfter på i stedet at prøve at få fjernet vore fingeraftryk. Det er mærkeligt, for fingeraftrykkene har en klar social profil.

De Radikale har fra gammel tid defineret sig selv som et socialt ansvarligt parti, men tiderne skifter. Nu kalder den radikale socialminister sit eget ministerområde for en »gøgeunge«, og hun og hendes partikammerater rejser land og rige rundt med det budskab, at ældre skal sættes op imod børnefamilierne. Var De Radikale ikke med i fingeraftrykkene, så var Venstre og De Konservative det i hvert fald, og det var statsministeren også.

Sagen er, at Socialdemokratiet i snart mange år har haft det principielle synspunkt, at det er mindre hensigtsmæssigt med forskellige reguleringsmekanismer for forskellige overførselsindkomster. Vi sagde allerede i programmet »Den solidariske Vej« i 1983, at man burde tilstræbe en fælles regulering i takt med årslønudviklingen for de beskæftigede.

Vi synes, det er rimeligt, at der er en parallel udvikling mellem dem, der er i arbejde, og dem, der ikke er det. Det princip vil vi naturligvis fortsat gerne drøfte med andre partier og med regeringen.

Men i første omgang gælder det om at få dette lovforslag af bordet og få endeligt bekræftet, at der ikke sker noget angreb på pensionisternes dyrtidsregulering her pr. 1. juli, at pensionisterne får deres dyrtidsportion som aftalt.

Et lovforslag som det, vi her diskuterer, er et tillidsbrud over for pensionisterne. Det er også et problem med troværdigheden mellem os po-

litikere, når en regering kun føler sig forpligtet over for et forlig i mindre end godt et år.

Derfor vil Socialdemokratiet have dette forslag af bordet. For os er det sådan, at en social retfærdighed går hånd i hånd med en økonomisk ansvarlighed.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal ikke føje meget til det, hr. Henning Andersen på den konservative folketingsgruppes vegne fremførte i forbindelse med det forslag, der netop har været til behandling.

Men jeg vil dog gerne understrege nødvendigheden af, at der gribes ind over for den automatiske regulering af pensionerne. Netop i denne situation, hvor de nyligt indgåede overenskomster giver en lav lønudvikling for lønmodtagerne, er det uholdbart, hvis pensionerne reguleres med en større procentsats. Der må nødvendigvis sikres størst mulig balance mellem udviklingen i lønnen og i overførselsindkomsterne.

Og ser vi på længere sigt, er det en kendsgerning, at hvis overførselsindkomsterne fortsat forbedres i forhold til almindelige lønindkomster, vil skattetrykket stige, idet stadig færre erhvervsaktive skal betale både til et voksende antal pensionister og velstandsforbedringer til dem. Det er altså nødvendigt at føre en stram udgiftspolitik.

Må jeg så til sidst understrege, at socialministerens forslag betyder, at den enkelte pensionist vil få helt den samme pension i resten af 1989 som i begyndelsen af 1989.

Birthe Hansen (SF):

Jeg forstår godt pensionisterne, hvis de undrer sig over, hvad det er, der egentlig foregår herinde i Folketinget, når talen er om lønudviklingen, overførselsindkomster, og jeg ved ikke hvad.

Det, det drejer sig om, kan siges meget enkelt og præcist. Det drejer sig om, at den borgerlige regering vil tage 70 kr. netto pr. måned fra alle landets pensionister, fordi den mener, at pensionisterne har et overforbrug, og fordi den mener, at en regulering af pensionerne nu vil lægge gift for den lønforhandling og de ting, der er afsluttet her i foråret.

Men jeg tror ligesom andre ikke, at den tilbageholdenhed, som lønarbejderne udviste, skulle bruges til at ramme pensionisterne på deres pengepung. Det kan jeg ikke forestille mig.